

Lledoner de Can Guitet

Montmeló

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Can Guitet

Coordenades:

Latitud: 41.564179281861
Longitud: 2.2505282610655
UTM Est (X): 437509
UTM Nord (Y): 4601661

Classificació

Número de fitxa 08135 - 137
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Espècimen botànic
Autoria de l'element: Desconeguda
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: A mitja alçada, en el tronc, hi ha un parell de garagots realitzats amb esprai de color negre i un altre de color blau, més antic a la part inferior del tronc.

Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Montmeló (Plaça de la Vila, núm. 1; 08160 - Montmeló)

Fitxes associades:

[Can Guitet](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 06/02/2024 - 17:10

Descripció

El lledoner (*Celtis australis*) de Can Guitet, està situat a l'era, davant de la façana de la casa, a un parell de metres del pou. És un arbre caducifoli, d'uns 12 m d'alçada, d'un centenar d'anys de vida. El tronc, és rectilini i l'escorça grisa i llisa, sense estries, tan sols les que són resultat de l'envelliment natural de l'arbre. La capçada és arrodonida, ampla i molt densa, amb les branques erectes, normalment, primes i flexibles. Les fulles, visibles amb el bon temps, mesuren entre 5 i 15 cm de llarg; són alternes, peciolades i serrades, amb dents de punta més clara, de color fosc i el revers, de color més clar. Se n'alimenta una de les papallones europees més singulars, la *Libythea celtis*.

Les flors no tenen pètals. El lledó o llautó, un fruit comestible i de sabor agradable, és una drupa que fa 1cm de diàmetre, que quan és madur, a finals d'estiu i durant la tardor, de dins és groc i per fora de color negre, amb un pinyol força petit.

Història

A més de ser un arbre ornamental, i l'agradable ombra que proporciona durant els mesos d'estiu, degut a la seva fusta forta i flexible, ha estat i és molt apreciat per fer forques de batre de tres, quatre i sis pollegons, mànecs d'eines, jous o pales de ventar. A ses illes, els pastors, tradicionalment en feien els collars pels gossos de pastura. La seva amplada servia per protegir el coll de les mossegades d'algun altre depredador. Les branques tendres també han estat molt preuades en el món agrícola com a alimentació del bestiar. Els pagesos també l'han plantat en marges per retenir la terra quan no podien disposar de pedra.

Té propietats medicinals com lenitiu antidiarreic, estomacal i astringent. I de les seves arrels se n'extreia un colorant groc que permetia tenyir la seda.

Algunes creences i mites parlen de les propietats màgiques, ja que ha estat important en la confecció de gaiatos o bàculs com el que hauria tingut Moisès. En els indrets on hi ha un santuari o una font, el lledoner se'l relaciona amb els cultes a la deessa mare. Entre els pastors hi havia la creença que els flabiols realitzats amb la fusta d'aquest arbre tenien la propietat de foragitar els llops, i fins i tot les males companyies.

Bibliografia

ALBEROLA, Ginés (1892). *Mitologia vegetal. Leyendas de las plantas*. Madrid. Tipografia de Manuel Ginés Hernández. Impresor de la Casa Real. Facsímil.

PHILIPS, Roger (1985). *Los árboles*. Barcelona: Editorial Blume.

